

запитва стария свещеникъ, какво иска. Той му показва торбата съ поменицитѣ и му казва: „Моля ти се, прочети всички тия имена, защото не мога да отида нагорѣ“. Когато новиятъ свещеникъ отслужилъ всички тия имена, стариятъ вече прѣстаналъ да се явява. Сега ние казваме: Това сж все анекдоти. Не, съ неизпълнението волята Божия човѣкъ се спѣва. И колкото по-високо седи човѣкъ въ свѣта, толкова повече се спѣва. И царе, и свещеници, и владици, и учители съ неизпълнението волята Божия, съ неизпълнението на онова, което Богъ имъ възложилъ, тѣ се все повече и повече свързватъ и трѣбва да седятъ дълго врѣме на земята, докато се развържатъ. Отговорности има човѣкъ въ този свѣтъ! Слѣдователно, всички хора тукъ на земята се учатъ, всички сж дошли въ този ижъ да научатъ единъ великъ законъ, какъ да служатъ на Бога правилно. Щомъ служатъ правилно, тогава, каквито и да сж, и царе, и владици, и просяци, и учени, и прости, всички горѣ на небето сж на едно мѣсто. Тамъ тѣ сж ангели и минаватъ за братя. Тукъ на земята се различаватъ, но на небето сж едно и сжщо нѣщо. И когато говоримъ за братство, ние разбираме братството горѣ на небето, а не тукъ на земята. Тукъ, двама братя раздѣлятъ имането на баща си. Единиятъ взима повече, другиятъ — по-малко. Това братство ли е? Истинскитѣ братя трѣбва единъ другиму да си помагатъ. Сестри, които, се обичатъ, трѣбва да си помагатъ едни други. Между тѣхъ не трѣбва да се яви ни сѣнка отъ зависть. Щомъ си завиждатъ, тѣ не сж сестри.